

imod Retsættelsen af Udvalg; det er kun den Anledning, som det ærede Medlem, der nu satte sig, har givet, jeg vil benytte til at gjøre den Bemærkning, at Statsindtægterne af Told paa Is have været saa ringe i Fortiden og tillige saa afværende, at den aldrig har kunnet spille nogen Rolle i Beregningen af Statskassens Indtægter. Det er i Bemærkningerne til Lovforslaget oplyst, at Værdien af den i 1878 indførte Is udgjorde 14,000 Kr., og 10 pCt. deraf er altsaa 1,400 Kr. i Toldindtægt. I 1879 var Toldindtægten kun omtrent 250 Kr.; i 1880 omtrent 800 Kr.; i 1881 aldeles ingen, da der ingen Is indførtes, og i 1882 indkom der ialt en Værdi af Is af 171,000 Kr. I dette Aar var altsaa først Toldindtægten Noget, som man virkelig kan regne med, nemlig 17,000 Kr. Sandsynligheden er imidlertid absolut for, at Indtægten i dette Aar, hvis dette Lovforslag ikke vedtages, vil blive ret betydelig, thi det er Noget, som Alle vide, at der allerede er indført store Partier Is, og at der utvivlsomt endnu vil blive indført langt betydeligere Partier. Det forekommer mig, at det fremgaar tydelig nok af de Tal, jeg har meddelt, at man ikke behøver at nære nogen Betyrning for, at Vedtagelsen af dette Lovforslag skulde svække den hidtidige Statsindtægt saaledes, at man paa Grund af den derved foraarsagede mindre Indtægt skulde komme til at maatte udsætte andre nyttige Foranstaltningers Gjennemførelse.

Jørgensen: Jeg behøver ikke at udtale mig videre lige overfor det ærede Medlem (D. Christensen), men skal blot bemærke, at jeg ganske vist kan have foranlediget en Misforstaaelse fra hans Side derved, at jeg i min første Udtalelse kom til at forvejle Toldværdien med Værdien af Raaproduktet.

D. Christensen: Det har aldeles ikke været mig ubekendt, hvor stor Indtægt Statskassen har havt af denne Told paa raa Is, men Sagen er jo, at vi ere i en Stilling, hvor vi naturligvis kunne forudsæ, at Tolden, i Særdeleshed i Aar, vil blive særdeles stor, og man kan ikke vide, hvorledes det vil udvikle sig i et tilkommende Aar. Jeg mener derfor, da Forsigtighed jo er en Borgmesterdyd, og vor høitærede Finansminister særlig er bekendt for at være meget forsigtig, navnlig i finantstielle Anliggender, at det var rigtigt at støtte ham her paa dette Omraade, for at Skridtet kunde blive gjort fuldt ud netop under denne Finansministers Periode. Dette være sagt om Indtægterne. Saa er der endnu et Spørgsmaal, som jeg mener,

man maasse kunde dvæle lige et Dieblit ved.....

Formanden (Berg): Det ærede Medlem veed jo nok, at det kun er Spørgsmaalet om Sagens Henvisning til Finantsudvalget, der er under Forhandling, og ikke Realiteten af Lovforslaget.

D. Christensen: Jeg mener, at det naturligvis ogsaa maatte være nødvendigt at se paa Sagens Realitet og, hvis det skulde blive henvist til Finantsudvalget og ikke komme saa hurtigt frem, som ellers ønskeligt kunde være, da i det Mindste at have lagt et godt Ord ind for denne Sag. Af denne Grund mente jeg ogsaa, at det maasse kunde være mig tilladt at udtale, at jeg nærer en Del Frygt for, at der kunde gaa en hel Del Indtægter bort for Statskassen ved, at § 2 ikke vil blive forstaaet aldeles paa den Maade, som den høitærede Finansminister maasse har tænkt sig, idet Ordet „Forbrugerne“ dog maasse turde være et temmelig elastisk Udtryk.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig om det stillede Forslag eller stille noget andet, var Forhandlingen sluttet.

Forslag af Hørup om Sagens Henvisning til Finantsudvalget vedtoges med 41 St. mod 11.

Formanden (Berg): Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde afholdes førstkommande Torsdag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Anden Behandling af:

Forslag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1884—85.

Mødet hæbet Kl. 1. 25'.

Rettelse.

Sp. 1913 Fin. 3 f. n.: „den patriotiske“, læs: „af religiøse Grunde“.